

GORENJEK.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEK» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Nazaj v cerkev!

II.

Dasiravno je nam znano, da že od nekdaj, posebno pa v zadnji dobi v Vatikanu igra največjo vlogo denar in da se med vatikanskimi prebivalci več politikuje in zabava nego moji, vendar ne sodimo tako slabo o provzročiteljih vatikanskega ukaza: «Ven iz zakristije!», da bi mislili, da je bil ta ukaz izdan v isti namen, v kateri namen ga je katoliška dohovščina križem sveta takoj začela izrabljati in izkoriščati v svoj prid na najbrezobzirnejši in pogostoma tudi na najzlobnejši, najpodlejši in najbrezvestnejši način!

Dobro in prijetno se je godilo tiste čase, v pre mnogih krajih pa se še zdaj tako godi političnim duhovnikom. Prebivajo v lepih velikih hišah, njih vsakdanja opravila so navadno lahka in kratka, in vendar dobro, nekatera še celo po večkrat plačana; v prostem času, ki ga imajo toliko kakor v nobenem drugem stanu pa se smejo zabavati, razveseljevati in delati, kar se jim poljubi! In dasi jim ni treba skrbeti za žene in otroke, vendar jim ni denarja nikoli dovolj, sladkih ženskih darov pa jim vseeno ni treba stradati. Z vseh strani in ob vsaki priložnosti kopljejo podse posvetno premoženje in bogastvo kakor bi imeli večno živeti. Raj na zemlji hočejo imeti, zato si privoščijo vse udobnosti in sladkosti posvetnega življenja, za življenje po smrti, za nebesa pa jim ni mar! A da je njih zemeljski raj popolen, ne sme jim manjkati za zabelo drugim pozemeljskim prijetnostim žensk, ki jih lahko vsak čas dobe na izbero izmed nezavednega pobožnega ljudstva. Sredstev, močnih in vspešnih sredstev za doseg svojih vsakokratnih namenov imajo vedno v obilici na razpolago, dokler je ljudstvo tako kratkovidno in nevedno.

Pojdi pa poslušat, ti dobri pohlevni kristijan, njih pridige in izvedel boš, kaka nečimernost je denar in sploh vse posvetno premoženje in v kako veliko nevarnost postavljaš svojo dušo, ako navezuješ srce na minljive in ničeve posvetne stvari! In opišejo ti z ognjenimi besedami natančno vse neskončno nebeško veselje, ki si ga boš

najlažje in najgotovješe zaslužil, ako vse svoje imetje (če si lepa mlada ona, tudi svoje telo), daruješ za razne «dobre» namene svojim skrbnim dušnim pastirjem in se potem po golih kolenih plaziš za njimi do smrti! Ako jih kaj dolgo poslušas brez premisleka in brez opazovanja njih življenja, se moraš nazadnje kar razjokati nad grozno nesrečo, da si sebi včasih privoščil kak boljši prigrizek in kak boljši požirek ali pa, če si za slabše čase na stran položil kako denarno svotico! Zakaj že nisi zdavno berač, zdaj bi si bil morda že lahko pristradal nebesa! In popade te sveta jeza in vse tiste nevarne reči, ki se jim pravi denar i. t. d., neseš v farovž ter jih tam izročiš v blagoslovljene roke, ki jim morejo odvzeti vsako nevarnost! Potem pa si lahak in brez skušnjav in začne se zate lepo pasje življenje, a ko ti opešajo telesne moči, da ne moreš več delati, živi naj te srenja!

Takih tepcev, ki res tako naredo, je mnogo še danes posebno med našim ljudstvom. Vse do zadnjega vinarja iznosijo v farovž in cerkev, tam v raztrganih in smrdljivih bajtah ali kar na prostem pa umirajo siromaštva njih otroci, sorodniki, rojaki! Ali ko se slaboobčena in shujšana postava plašno približa gradu podobni palači, v kateri mogočno frfetajo dolgi črni škriči in se zadovoljno gugljejo lepo pitani trebuh, ter v tej palači naznani, da je ta in ta umrl in da ga bo treba pokopati, zasliši se navadno ta-le odmev: «Ali imaš denar? Kdo bo plačal pogreb?»

Kdo more reči, da ni gola resnica vse to, kar smo tukaj napisali? Kdor nam ne verjame, a ima oči za gledanje, ušesa za poslušanje in možgane za premišljevanje, pa naj sam malo pogleda okrog sebe, poslušaj in premišljuje in hvaležno nam bo moral pritrditi, ako je še pošten človek! In kaj dobimo za zaključek svojega premišljevanja? Nauk, ki veli: Ti neumni in slepo udani človek, daj meni vse, kar imaš, da si boš potem s stradanjem prej pridobil raj po smrti onkraj groba, jaz pa hočem imeti raj že zdaj v življenju tu na zemlji, ker v drugi raj tako ne verujem!

Slovenski Baedeker.

Pro domo.

Širšemu občinstvu pač ni znana zgodovina pravkar izišlega «Vodnika po Gorenjskem» in namen, katerega sta imela založnik in pisatelj F. G., ko sta izdala zgoraj

omenjenega «Vodnika». Pisatelj «Vodnika» je bil se v onih časih, ko se še nikomur ni sanjalo ne o «Slovenskem planinskem društvu» ne o slovenski turistiki, vnet hribolazec, ki pa ni pohajal edinole recimo kraje, ki so moderni, temveč je posvečal svojo pozornost tudi krajem, o katerih se med Slovenci niti čulo ni imena, da ti nudijo turistu krasen užitek. Z žalostjo je opazoval, da ve le tujec za naše krasote, in da si hoče le-ta prilastiti v naših krajih prvenstvo, dobro vedoč, kako velike gospodarske važnosti je ravno turistika za vsaki narod. Kamor je prišel, povsod je naletel le na Nemce, slovenski turisti so bili bele vrane.

Slučaj je nanesel, da se je F. G. seznanil in potem mnogo občeval z gospodom Lampretom, tiskarjem v Kranju, ter mu tožil, da se naše slovensko časopisje (izvzemši «Planinski Vestnik») le premalo peča s turistiko, kamoli, da bi ji posvečalo toliko pozornosti, kakor nemški listi. Z veseljem mu je g. Lampret ponudil list «Gorenjec», ki ima v zadnjih letih med slovenskimi časniki največ spisov o prometu s tujci. V teh člankih se je vedno in vedno poudarjala potreba «Vodnika». Klicali so se na pomoč vsi interesirani činitelji, a «Vodnika» le ni bilo in ga ni bilo.

Konečno se izreče g. Lampret, da izda «Vodnika», če bi mu bilo pokriti le troške tiska štirih tiskovnih pol v 2000—3000 izvodih, ki naj bi se razposlali **brezplačno**. Da bi g. Lampret potem še plačeval pisateljsko nagrado, kakršno dobe pisatelji «Vodnikov» pri Nemcih, o tem bi bilo smešno govoriti. In kje je poštenina za razpošiljatev, dobava naslovov in dr.

Torej edino požrtvovalnosti dveh oseb, ki pa pravzaprav nimate nobenega interesa na tem, ali se povzdigne promet tujcev na Gorenjskem ali ne, je provzročila, da imamo vendar enkrat «Vodnika», da imamo temelj, na katerem se dalje zida.

«Vodnik» ima ob koncu nekaj inseratov, ki so tudi jako značilni za naše razmere.

V prvi vrsti bi bili dolžni ravno naši gostilničarji in posetniki hotelov od Ljubljane dalje po celi Gorenjski priobčiti svoje inserate v «Vodniku», kar bi bili storili tem lažje, ker je bila pristojbina za inserate nečuvveno nizka. In koliko je teh mož med našimi inserenti, dasi je bil «Vodnik» izdan takorekoč največ le v njihovem inte-

resu. Celih dvanajst jih je, dasi se je razposlalo okrog tisoč vabil za inserate, poleg tega je založnik še osebno vabil za inseriranje. Ako bi bili ti interesovanci umeli svojo dolžnost, bi bil «Vodnik» obsežnejši. Ne bi se mu bilo trebalo odmeriti vsega skupaj le štiri pole ter se omejiti le na popis najvažnejših točk.

Odtod izvira domnevanje g. Ž., da pisatelj niti sam ne pozna nekaterih krajev, da mu je ušel marsikaj znamenit kraj ali da je popis nejasen, da ne pozna Dovjega, Mojstrane i. t. d.

Konec prih.

V Kranju, 30. aprila.

Iz državnega zbora. Minuli petek so se vršile volitve v delegacijo med nepopisnimi viharji. Češki radikalci so na vsak način hoteli preprečiti volitve. Ves čas so zvižgali in razbijali. Za Kranjsko je izvoljen delegatom dr. Suštersič, namestnikom dr. Žitnik. — Suštersič je vložil interpelacijo glede štrajka na Javorniku.

Ogrski železničarji so bili v svojem pravičnem boju premagani s krutim nasilstvom in kršenjem zakona. Naredba, s katero so bili železničarji poklicani v vojaško službo, je nečuvveno in brezprimerno teptanje zakona. Niti budimpeštanska, niti dunajska vlada nimata pravice sklicati železničarjev raznih letnikov, nego se smejo sklicati samo rezervisti posameznih letnikov, nikdar se ne smejo rezervisti izbrati po njih civilnem poklicu iz različnih letnikov in se porabiti za civilno službo. Vladno postopanje je v poslanskih krogih obudilo nepopisno ogorčenje. Ministrski predsednik Tisza se je po vsi pravici bal, da bi parlament njega in Hieronymija linčal in vsled tega je dne 25. aprila kar nenadoma razgnal parlament. Zasedanje poslanske zbornice je zaključeno.

Na Ogrskem v Herešu pri Velikem Varadinu je minulo nedeljo sklicala neodvisna stranka velik shod. Zborovalec se je polastila takoj s početka silna razburjenost, ker se je širila vest, da nameravajo socialisti razgnati shod. Za vzdrževanje miru in reda je došel en eskadron huzarjev iz Velikega Varadina, na licu mesta pa je bilo mnogo orožnikov. Množica je bila čimdalje bolj razburjena in veliki župan se je zaman trudil, da bi jo umiril. Naenkrat je počil strel in smrtno zadet se je zgrudil orožniški stražmojster Ress. Ta pa je imel še

da ostane on s starejšim sinom in z močnejšimi posli doma za obrambo hiše in premoženja, Svojan, ki je bil takrat tudi v hiši, pa naj bi šel z ostalo družino in dvema hlapcema v stolp.

Po tem dogovoru so se mala stranska vrata zadaj na vrt tiho odprla in iz hiše so stopili vsi oni, ki so bili namenjeni, v stolp. Nesli so s seboj mnogo orožja, nekaj hrane in vse najvažnejše dragocenosti ter denar. Ž njimi sta šla tudi oče in starejši sin, da se poslovita. Šli so tiho in oprezno zadaj po vrtu na župnikovo dvorišče in od tam v župni dvorec, da so prosili župnika za pomoč in ključ od cerkvenega stolpa. Župnik, star častljiv mož, jih prijazno sprejme in pošlje ž njimi tudi nekaj svojih ljudi v stolp.

Pot do vrat v stolp jih je peljala skozi zakristijo in cerkev, v kateri ni bilo nobenega človeka, dasi je strah pred Turki marsikoga silil vanjo. Vsak Bolgar razun Dobrilke ter njenih spremljevalcev in varuhov se je z nočjo zaprl v svoj dom in s strahom čakal, kaj bo prinesla tista noč. V cerkvi pred glavnim altarjem je gorela večna luč s trepetajočim plamenčkom in skrivnostno razsvetljevala prostor tam okoli. Ko so hiteli mimo altarja, bila bi se rada Dobrilka kakor tudi vsi drugi zgrudili pred njim na kolena ter se v dolgi in goreči molitvi izročili in priporočili v varstvo Bogu in vsem svetnikom, toda časa niso smeli izgubljati, da bi jih ne prehiteli Turki. Zato so se med begom skozi cerkev le globoko poklonili pred glavnim altarjem in iz prsi so se vsem

PODLISTEK.

Žreb naj odloči!

Osnovna slika z macedonskega bojišča.

Dalje.

IV.

V krvavozačno morje se je solnce potopilo tistega dne kmalu po odhodu vojaštva in odvozu orožja iz vasi in hladni tihi mrak je začel napovedovati temno noč s tako skrivnostnogrozno tišino kakor še nikdar popred. Vsi bolgarski vaščani so slutili in za trdno pričakovali, da jih ponoči napadejo Turki. Nobeden ni več mislil niti na večerjo niti na spanje, ampak je vsak premišljeval, kako bi se branil in rešil si vsaj golo življenje. Zato je ostalo po vseh bolgarskih hišah v vasi temno in tiho in so se prebivalci v njih na tihem in v temi posvetovali ter pripravljali za obrambo, obupno obrambo brez orožja!

Dobrilkin oče je dal precej v mraku zapreti hišna vrata in jih znotraj zapahnil z močnimi zapahi, nato pa je peljal svojo družino in posle v temno klet, kjer je odprl skrivna vratica v orožarno ter razdelil vsakovrstna orožja mednje. Vedel je, da preti največja nevarnost njegovemu domu, ker bodo častniki na vsak način pokušali ugrabiti in odpeljati hčerko Dobrilko. Vsled tega je hotel preskrbeti njej, njeni materi in njenemu mlajšemu bratu varnejše zavetje kakor v domači hiši v bližnjem cerkvenem stolpu, ki je iz močnega debelega zidu in sezidan tako, da je zelo pripraven za skrivališče in obrambo.

Kmalu je bilo vse pripravljeno za obrambo v hiši in za odhod v stolp. Oče je kot hišni gospodar odredil,

toliko moči, da je dosegel svojo puško in pri priti ustrelil dotičnega socialista; nato se je sam zgrudil in izdihnil. Orožništvo je potem ustrelilo v množico, kar je napravilo strahovit učinek. 23 oseb je bilo takoj mrtvih, 40 pa težko ranjenih. — O tem krvavem dogodku se še poroča: Orožnik Ress je socialiste, ki kot Rumunci niso hoteli poslušati madžarskih govorov, psoval in zalil njih narodna čutila. Bogati rumunski kmet Akys, katerega je orožnik sunil z nogo v zobe, je ustrelil in zadel orožnika v srce. Padaje s konja je stražmojster trikrat ustrelil in usmrtil Akysa. Nato je stražmojstrov namestnik ukazal streljati.

Vstaja med Buri? Nekateri listi so poročali, da se je pričela med Buri vstaja. General Botha je pa imel dne 22 t. m. popoldne v Johanesburgu govor, v katerem je povdarjal, da nihče ne namerava povzročiti vstaje. Buri hočejo s svojimi sestanki le utrditi položaj viade.

Dopisi.

Iz Moš pri Smledniku. [Dalje in konec.] Kakor hitro so minule občinske volitve, spomnil se je smleški župnik, da je pred par leti moral plačati par petdesetakov Reškovi Jaka, s katerim je imel veliko pravdo. Mimogrede povedano, da je ta Jaka doma iz Podreče, torej od tam, kjer niso dosti vredni ljudje, kakor se je izrazil kapelan Hýbašek. Mislil si je ta vsakemu le dobro želeči gospod: «Jakob Čebašek klesti in seka brste na cerkveni, kar jo ravno toliko, kakor na mojem svetu, volil je moje nasprotnike, tožil ga bom, saj bom tako gotovo dobil pravdo.» Pa to pot se je mož spekel. Prišel je v Moše, tam sklical priče, za katere je bil popolnoma prepričan, da bodo zanj prav govorili, toda dobil je koj slab odgovor, ko mu je Župelj iz Moš rekel: «Jaz bom tako pričal, kakor je res, saj imam samo eno dušo.» Nato ga je koj odvrnil za pričo, potem ga pa, ko je videl, da ni nihče z njim, zopet potrdil. Iz tega postopanja župnikovega bi se dalo marsikaj sklepati... Še Vesov «Šlik» mu je prav prišel, tisti mož, za katerega vsakdo ve, da ni posebno brihten. Menda je to kasneje župnik tudi sam izprevidel, ker Franceta niso klicali k obravnavi, ki se je vršila na licu mesta. Mi bi pa bili gotovo župniku nasvetovali Franceta za pričo, bi bil vsaj imel enega, ki bi bil zanj dobro govoril. Tako je pa vse govorilo, kakor gotovo ni pričakoval župnik. Pa saj niti vseh prič ni bilo treba zaslišati, ko je koj druga za drugo določno iz-

izvili žalostni vzdih: «O, Gospod, usmili se nas, Gospod brani nas, Gospod reši nas!»

Velikanski ključ je zaropotal v ključavnici in težka, z železjem vkovana vrata so se odprla v stolp. S svežilko, svetočo le na eno stran, so posvetili čez prag v mali štirioglati prostor, da so videli kam odložiti reči, ki so jih prinesli s seboj, potem pa so se poslovili od očeta in starejšega brata Dobrilke. Slovo je bilo kratko, a zato toliko bridkeje in obupnejše.

Naši znanci so bili že vsi na svojem mestu in osodpolno čakanje se je začelo tudi zanje. Čutili so, kako mirno leži in diha v nočnem počitku pod njimi trudna zemlja, ki jo bo morda vsak trenotek pomočila gorka bolgarska kri, in slišali so, kako hiti nad njimi s težkimi peruti v temno večnost čas, ki jim lahko vsak hip privede v vas dogodke, s katerimi se ne morejo primerjati v grozovitosti niti oni, ki se bodo po prerokovanju vršili na sodnji dan. In s kakšnimi čutili v potrhih in obupanih srcih so čakali ubogi bolgarski vaščani na te dogodke!? O človek s človeškim srcem, ki živiš mirno in brezskrbno daleč proč od Macedonije ter se ti ni treba bati krutega Turčina, ti ne veš, kako srečen si!

Niso čakali dolgo, ko se zasliši zunaj vasi sumljivo šumenje in vrvenje, ki postaja vedno glasnejše in razločnejše. Vse bolgarske vaščane spreleti groza, in usta jim zasepečejo eno misel: «So že tu!»

Dalje prih.

javila, da so, odkar pomni, to je nad štirideset let, na spornem svetu vedno Španovi (Čebaski) klestili in sekali brste. Kaj je hotel škodoželjni župnik? Sramotno jo je pripihal s svojim prijateljem Liscem. Sedaj pa Mošani odločno zahtevajte, naj župnik sam plačuje troške, saj je sam od sebe začel pravdo. Premislite pa dobro, g. župnik, kako bo patron cerkve v Mošah vagal vašo dušo, če mu premoženje, katero so mu izročili v varstvo pobožni vaščani, tako po nebotrebem trosite in plačajte raje sami. Vsi tisti pa, ki mislite, da imajo gospod vse prav, kar delajo, tukaj lahko vidite, da tudi oni nimajo večsih prav, in da je tudi nad njimi gospodar, marsikateremu pogosto nadležna pravica.

Iz Preske pri Medvodah. (Oznaniło velečastitega gospoda Brenceta v Preski velikonočno nedeljo l. 1904.) — Preljubi kristjani! V petek sem prišel v cerkev pozno, precej pozno je bilo, ja, precej pozno, mhm pozno. Sem pa našel v klopi, v zadnji klopi, veste, v zadnji klopi je bilo, veste nekaj pomaranč. Pa precej jih je bilo, te pomaranče so gotovo kupili kaka mati, da bi svojim otročičkom veselje napravili za velikonoč. Pa so jih v cerkvi pozabili, ja, v cerkvi pozabili, jaz sem se pa bal, ja, bal sem se, da ne bi otroci prišli in ne bi tistih pomaranč vzeli, in bi potem tista dobra mati ne mogli otročičkom veselja storiti za velikonoč, zato sem pa tiste pomaranče, kar jih je bilo, precej vzel in nesel domov, k meni domov sem jih nesel, k meni v župnišče sem jih nesel, in tista dobra mati, ki je te pomaranče kupila, pomaranče, da bi svojim otrokom veselje storila za velikonoč pa jih je v cerkvi pozabila, naj pride k meni v župnišče, v farovž, naj pride, kjer bo dobila tiste pomaranče in bo lahko storila svojim otrokom za velikonoč, ja, za velikonoč veselje storila otrokom, pomaranč je bilo pa precej, le naj pride ponje v farovž, bo dobila za velikonoč. Še jednokrat povem, da sem prišel precej pozno v cerkev, in da je bilo pomaranč precej veliko v zadnji klopi, so bile — veste — v zadnji klopi, kateri tam sedijo, bodo že vedli, ja, v zadnji klopi, le naj pride ponje, ja, v župnišče naj pride — veste — v farovž, ja, v zadnji klopi so bile pomaranče za veliko noč. — Po stenografičnem zapisniku. Toraj takole čvekanje naj hodimo župljani poslušat v našo cerkev? Nikakor ne! Ako nam g. knez in škof Bonaventura ne pošlje družega župnika v Presko, bode naš Janez kmalu sam sebi prodajal pomaranče v cerkvi. Naše ljudstvo se kar spogleduje, in že je začelo k maši hoditi v sosedno faro, kjer župniku je velespoštovani in ugledni gospod župnik Anton Berce.

Iz Žabje vasi pri Poljanah. Slavno uredništvo «Gorenjca»! Prosim Vas ponižno, da bi vsprejeli naslednji dopis kot odgovor na «izjavo» v «Slovincu» štev. 57 z dne 2. aprila 1904. — Veseli pojav se kaže pri nas, da so se mozakarji pri hranilnici začeli poboljševati, seveda na zvijačen način, kakor je to že klerikalna navada, da jasno in glasno potrjujejo svoje zmote v «Izjavi» P. Stanonika z Lovskega brda v zadevi posojila 25 gl. in od tega zadevajoče obresti, kar se je svoječasno poročalo v Vašem vrlem listu «Gorenjcu» in da je šele sedanje načelstvo dognalo, da je nevesč pisec, to je njih uradnik, res zapisal v knjizico P. Stanonika od 25 gl. posojila 74 gl. obresti. Ali, ljubi hranilničarji, zakaj pa v «Slovincu» štev. 281 z dne 6. decembra 1902, ko ste napadli «Gorenjca» in «Narod» niste pripoznali tega, ker ste imeli v rokah dotično knjizico, da je imenovani imel v njegovi knjizici res tako zapisano, kakor se sedaj prizna z «Izjavo», namreč, da se je vaš pisec zmotil, tega nihče trdil ni in se tudi nikjer ni tiskalo, da bi bil imenovani tudi plačal dotično svoto. Bili ste pa takrat ravno tisti odborniki kakor sedaj. V knjizici je imel tako zapisano in to je gotovost, katero lahko potrdijo priče s prisego in katero ne morete in ne boste mogli ovreči z vsemi vašimi izjavami, še celo sedaj ne, ko tudi sami to priznavate. Vsak član ima knjizico zato, da se mu natančno vpišejo vse svote, prejete ali izplačane, in da ve svoje razmerje s hranilnico, pač žalostno je torej za vodstvo posojilnice, ki vzame v svojo službo tako nevesče pisce, oziroma uradne osebe, kakor se razvidi iz izjave «Slovincu». Kako pa imate to svoto vpisano v vaših knjigah,

pa P. Stanonik bore malo ve, ker je sam rekel, da ne zna ne brati ne pisati in se na njegovi takratni odpovedi niti lastnoročno ni znal podpisati. Tudi sedaj se lahko dvomi, da bi se bil toliko priučil, da bi razumel računstvo pri posojilnici in zato so mu vaši računi z devetimi pečati zapečateni knjige. Ker je pa ta vaš verni pristaš, se je ta izjava natisnila in s tem se je potrdilo, da sta resnicoljubni «Gorenjec» in «Narod» takrat v tej zadevi poročala resnico, torej ni bila tako mastna raca, kakor je poročal «Slovenec» z dne 6. decembra 1902. Take mastne race na krožnikih prepuščamo vam, ali pa vašim pristašem, kolikor jih še imate, ter jih dobro pitajte ž njimi, ali dvomljivo je, da bi se od njih debelili, tembolj pa bodo morda enkrat shujšali na svojih mošnjčkih.

Franc Stanonik.

Iz Vintgarja. Nastopil je pomladni čas. Narava se je zbudila iz spanja in vabi na prosto. Izletnikom se je priljubilo obiskovanje Vintgarja. In po pravici! Nikjer ni več naravnih krasot na enem kraju kot tu. Videti jih je treba! Pa tudi druge zanimljivosti so. Ako izstopiš na Javorniku, si ogledaš gredé proti Dobravi, kako delajo železnico. V Vintgarju je zanimiv «šum», električne naprave in predor, katerega delajo skozi Vintgar in Holm. Koncem tesni se v restavraciji, ki se odpre v nedeljo dne 1. maja, okrepaš z dobro jedjo in pijačo, da se oddaheš in požiš za nadaljno pot proti Bledu.

Iz Cerkljan. («Kikla je z magala — !») V Zalemlogu pri Cerkljah se je naselil duhovnik. Seveda je to ljudem prav, ker imajo v Cerklje daleč in radi hodijo v cerkev, ako ne že toliko k pobožnosti, pa vsaj iz navade. Duhovnika zelo spoštujejo, ker je menda ponižen in uljuden. To pa je gospoda Matevža in «Slovenčevega» Janeza zelo zbadlo. Spoditi sta ga hotela in mu pisala, da ne sme tam maševati i. t. d. Kmetje pa so ondi tudi bolj na «šnajd» in šli so naravnost k škofu. Škof sam je razvidil, da se skoraj more udati pritisku in dovolil jim je, naj duhovnik opravlja dušna opravila. Upravitelj župnije je bil gotovo o tem natanko informiran. Konec meseca pošlje duhovnik gospodu kolegu Kosu pobotnico v podpis, da potegne liste male groše penzije, a on se protivi, da ne podpiše ničesar. Nazadnje se praznično obleče še cerkovnikova žena in hajd k gospodu Matevžu, ko je možicelj zagledal «kiklo», pa je podpisal pobotnico. — Cerklje že od nekaj slove, da smo imeli in imamo še vedno lepo petje in orgljanje. Pa upravitelj g. Kos, ki vtakne v vsako reč svoj rdeči nosek, je iz maščevanja dosedanjemu organistu g. učitelju L., ki je pri nas jako priljubljen in ki je baje volil Novaka, hitro odpovedal službo. No, g. L. menda zato ne bo pretakal solz. Govorili pa bomo še o tem, ko bo Kos pel in preobračal kozolce že drugje. — Te dni dobimo pri nas novega župnika. Iz srca želimo, da bi bil pravi naslednik bivšega občeljubljenega in spoštovanega župnika Golobiča. Gospodu Kosu pa ne bomo kadili k slovesu, kakor novemu župniku, še z ajdovco ne, ker je predraga. Rečemo le: Reši nas, o Gospod, takih naslednikov. Cerkljančan.

Novičar.

Na Gorenjskem

Osebnost. Finančni konceptist g. Ivan Ditz je prestavljen od davčnega nadzorstva v Krškem k davčnemu nadzorstvu v Radovljici.

«Legijonarji». Dne 24. t. m. priredila nam je «Čitalnica» v Kranju zopet večer, poln zabave in umetniškega užitka. Vrli njeni diletantje uprizorili so namreč zopet igro «Legijonarji». Ni nam mogoče, da bi to omenili kar mimogredé, temveč hvaležnost nas sili, da izrazimo svoje občudovanje neumornosti, a še bolj naravnost umetniškemu nastopu vseh igralcev. Vse uloge, od prve do najmanjše, so bile izborno igrane. Predstavljalci ulog Ježa, Lavre, Ferdinanda, Brnjača, Ane, Raka, Medveda so nam že pri prejšnjih predstavah izvrstno ugajali, a ta večer so tako rekoč kar sami sebe prekosili. Višek dovršenosti so pa dosegli prvi trije. To je v resnici umetnost in ne diletantizem. Prizor Lavrine smrti je silno učinkoval na gledalce in izvabil marsikatero solzo sočutja. Vsa hvala tudi Gričarici in Tonetu, Barbi in Ipavcu, da, krivično bi

bilo celo pozabili malega Boštjančka. Kaj pa naj rečemo o naših pevcih? Tudi o njih in njihovem pevovodju smo se že zadnjič izrekli z največjo pohvalo in danes moramo isto le ponoviti v podvojeni meri. V resnici naslajali smo se ob njihovem čistem tako melodičnem kakor harmoničnem petju. No, pa saj njihova slava je že od prej razširjena daleč izven naše bližnje okolice. Z veseljem tudi konstatujemo, da je tudi godba izvrstno igrala. Občinstvo, kojega se je bilo zbralo nepričakovano mnogo in to najboljšega iz mesta in bližnje ter daljne okolice, je bilo očividno očarano od prekrasne igre in izražalo svoje zadovoljstvo večkrat z burnim odobravanjem. Neutrudljivi in izborni naš režiser, g. H. R., sme še posebno ponosen biti na ves uspeh, kolikor so ga dosegli «Legijonarji» na našem odru. V znak priznanja in hvaležnosti prejel je ta večer lep lavorov venec s trakovi in primernim napisom v spomin. Naj mu bode tudi v spodbudo k nadaljnemu trudoljubnemu delovanju.

Gledališki večer s koncertom priredi tukajšnja narodna čitalnica s sodelovanjem članov slovenske opere in drame iz Ljubljane jutri v nedeljo, dne 1. majnika t. l. Spored: 1.) Zajc: Domovina; 2.) Prohaska: Zvezde žarijo, obe točki poje operni pevec g. Lang; 3.) Nedvéd: Pogled v nedolžno oko, poje g. Kočevarjeva; 4.) Igrokaz «Rdeči talar»; 15.) Prohaska: Pred durmi, poje g. Lang; 6.) «Pri vratarju», burka s petjem. Cene sedežev: Prve štiri vrste po 1-80 K, II. vrste po 1-40 K; stojišča 1 K; dijaške vstopnice po 40 vin. Blagajna se odpre ob polnoči; začetek točno ob poldevetih. Predprodajo sedežev je prevzel iz prijaznosti g. Ferdinand Sajovic, trgovec v Kranju. Vstop je vsakemu dovoljen.

Opozarjamo na III. peš-izlet «Gorenjskega Sokola», ki se vrši jutri v nedeljo, dne 1. maja t. l., in sicer v Olševku. Odhod ob poldveh popoldne. Zbirališče pred telovadnico.

Šenčursko poštarico opozarjamo, da v prihodnje redno dostavlja naš list naročnikom in ga nam ne pošilja svojevoljno nazaj, sicer bi bili primorani potrkati pri poštnem ravnateljstvu v Trstu.

Izlet trziškega Sokola. V nedeljo, dne 1. maja t. l. poleti trziški Sokol prvič v sokolski obleki, in sicer v romantične Begunje. Odhod točno ob enajstih dopoldne. V Begunjah izvajali bodo telovadci proste vaje, ki so določene za II. vsesokolski izlet v Ljubljano.

Učiteljsko društvo kranjskega okraja zboruje v četrtek dne 5. maja ob poldvanajstih v ljudski deški šoli (soba 5. razreda) v Škofji Loki. Poleg navadnih točk je poročilo g. A. Potočnika: «Kako si ohrani učitelj ugled v današnjih časih». Gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

V Selcih se vrši v torek dne 3. maja, živinski semenj, kamor se vabijo prodajalci in kupci.

Krasnega divjega petelina je vstrelila — kakor se nam poroča — minuli teden v bližnjem Loškem pogorju soproga c. kr. notarja Nika Lenčeka, gospa Lina Lenček.

Letošnja učiteljska konferenca kranjskega šolskega okraja se bo vršila dne 7. julija 1904 ob poldnesi uri dopoldne v Škofji Loki v šolskem poslopju po sledečem sporedu: 1. Predsednik otvori konferenco. 2. Volitev dveh zapisnikarjev in dveh overovateljev zapisnika. 3. Nadzornikovo poročilo. 4. Podrobni učni načrti za ponavljalne šole v smislu razpisa c. kr. železnega šolskega sveta z dne 25. februarja 1904, leta št. 409. Vsaka šola izdela ta referat in ga pošlje c. kr. okrajnemu šolskemu nadzorniku do 15. junija t. l. 5. Kako naj se obravnavajo šolske zamude. (Referent nadučitelj Josip Kragl iz Trziča.) 6. Izbor učnih knjig za leto 1904/5. Predloge je poslati pravočasno v smislu razpisa c. kr. dež. šol. sveta z dne 23. junija 1872. št. 888. 7. Poročilo o stanju in porabi računa okrajne učiteljske knjižnice in nakupu novih knjig. Nasvete je poslati pismeno do 30. junija 1904. l. načelniku knjižničnega odbora. 8. Volitev članov stalnega in knjižničnega odbora. 9. Samostalni predlogi. Oglasiti jih je pismeno najkasneje do 30. junija 1904. l. stalnemu odboru.

II. vsesokolski shod v Ljubljani se vrši v juliju povodom 40letnice ljubljanskega Sokola. Sodi se, da se bo one dni zbralo v Ljubljani okrog 2000 Sokolov.

Visokočastiti gospod dekan Koblar! Izvolite sprejeti najiskrenejšo zahvalo, ker ste ugodili naši, v «Gorenjcu» od 16. t. m. izraženi ponižni prošnji glede snaženja župne cerkve. Izginila je mej drugim uprav velikanska, že več mesecev stara pajčevina nad levim stranskim altarjem in prah po klopih se sedaj briše saj toliko, da se obleke več tako ne pokvarjajo. Naša hvaležnost pa zato ni nič manjša, ker nas nekdo v «Slovincu» radi naše ponižne prošnje imenuje «najnovejši cvet na smrdečem „Gorenjčevem“ vrtu». Glavna stvar je, da je naša prošnja imela uspeh, «Slovenčev» slabo dišeče rozice pa vračamo s primernim spoštovanjem in pomilovanjem «Slovenčevemu» piscu, kateremu je tak čuden parfum postal že življenjski pogoj. Sploh naj se pa o tem govori, kar se hoče, me si ne moremo misliti, da bi nas dostojanstvenik, kakor je kranjski dekan, obkladal kot dušni pastir s takimi, recimo nedelikatnimi psovskami. Iz tega vzroka nam tudi ni treba stopiti na dan s polnimi imeni, kar «Slovenčev» dopisnik po vsem soditi pričakuje. In če bi bili tudi Vi, visokočastiti gospod dekan, poslali v «Slovenca» ono nefino notico (česar pa ne verjamemo), bi nas to kar nič ne odvrčalo od cerkve. Hodimo namreč v cerkev iz notranjega prepričanja in ne zaradi duhovnov. Če bi bili duhovniki v stanu pregnati nas iz svetišč, bi že zdavnaj več ne obiskovale cerkve. Več pobožnih liberalk.

«**Novice iz Kranja**» so sedaj stalna rubrika v vsakokratnem sobotnem «Slovincu». Kadar Koblarju ali kakemu klerikalnemu profesorju nedostaja primerne snovi, takrat je dobra vsaka malenkost, da jo potem v «Slovincu» zmažejo na dolgo in široko. Zadnjič so se spravili na policaje, ker je občinski sluga odpravil na rotovž nekoga dijaka, ki ni hotel povedati svojega imena. Nočemo o tem razpravljati, če je bil ta korak ravno potreben, a vsekako je boljše za prizadetega, ako se o tem lepo molči. Nadalje tarnajo v «Slovincu», da javna varnost v Kranju kar izginja, ker ni bilo nobenega policaja blizu, ko so se zadnjič enkrat — kar se dogaja večkrat — zvravali na Pungratu dijaki in rokodelski vajenci ali pomagati, pri kateri priliki je bil nek dijak tudi nekoliko opraskan. Storičci so že prejeli zaslužen kaznen, a prihodnjič, kadar se bodo zopet hoteli pretepali na samotnem kraju, naj p. n. dijaki in vajenci izvolijo o tem obvestiti redarje, da bo potem rešilni angelj v podobi mestnega policaja kar pri roki. Pripomnimo naj le toliko, da mestni redarji vsled prejetih navodil postopajo napram dijakom skrajno dobrohotno in da bodo postopali tako tudi v prihodnje, če vsled zlobnega in neumnega izzivanja v «Slovincu» ne bodo primorani nastopati strožje, četudi bi se jim seveda nikdar ne dovolilo, da bi igrali temu ali onemu na ljubo ulogo «špicljev». Gospod ravnatelj Hubad nas že razume, kaj mislimo reči. Sicer se pa iz «Slovenčevih»otic spozna na prvi hip, da imajo z ozirom na bližajoče se občinske volitve edinole namen hujskati zoper občinski odbor, zoper naš list in zlasti zoper gotovim gospodom neljubo osebo, četudi ni imela z vso zadevo ničesar opraviti. Omenjajmo naj konečno le še toliko, da si je g. ravnatelj Hubad dovolil slab dovtip. Poslal je županstvu uraden dopis s prošnjo, da naj se policaje opozori, da bodo pazili na — varnost življenja dijakov! Gospod ravnatelj in vsi oni, ki so ga pripravili k temu junaškemu činu, naj bodo uverjeni, da bi se odgovor na ta dopis glasil vse drugače, ako bi se bil izročil policijskemu odseku v rešitev. Sploh se nam vidi, da so gotovi gospodje zopet močno potrebni primerne lekcije in če ne bo miru, jo bodo prav gotovo prejeli in to v najizdatnejši meri!

Štrajk na Javorniku in Savi. Dočim je bil štrajk do 26. t. m. omejen le na Javornik, se je od tega dne razširil dalje na Savo. V nedeljo je priredila takozvana «krščansko-socijalna» stranka na Javorniku shod, ki je sprejel resolucijo, da se ravnateljstvu naznanja splošni štrajk, ako ne ustreže zahtevam javornjskih delavcev, in da se prepove delo prisiljenecv v tovarni. Te resolucije pa se niso izročile ravnateljstvu, pač pa je vtorek zjutraj okrog 120 žensk, ki delajo v tovarni na Jesenicah, nagovarjalo delavce, naj popuste delo. In res tekem popoldneva so skoro vsi delavci ustavili delo. Agitacija je v rokah krščanskih socijalcev Gostinčarja in Mostiča,

ki sta se stalno držala na Javorniku, kjer sta imela vsak dan shode. Ravnateljstvo je sklenilo dotlej, dokler delavstvo ne gre na delo, ne bo privolilo v nobene zahteve. — V četrtek popoldne ob petih je bil štrajk končan. Po dolgem pogovoru je ravnatelj Lukmann izjavil, da bodo delavci tako iz Javornika kakor s Save enako postavljeni, ako pridejo zopet na delo. Plačani bodo enako po njihovih kategorijah in po njihovem delovanju, zaradi štrajka ne bo nihče odpuščen od dela; vse pogoje, ki so jih delavci stavili tekem štrajka, je ravnatelj Lukmann odklonil. Na Savi se je že začelo včeraj z delom, na Javorniku se začne v ponedeljek. S tem je štrajk končan. V prihodnji številki hočemo tudi mi nekaj izpregovoriti o tem štrajku.

Vozni red na gorenjski progi. Z 2. junijem bosta vozila na progi Ljubljana-Trbiž dva nova vlaka, in sicer vsako nedeljo in praznik. Prvi vlak odide iz Ljubljane 5:05 zjutraj; drugi, ki bo vozil le iz Ljubljane do Podnarta in nazaj, pa odide iz Ljubljane ob 12:10 popoldne. Prihod v Ljubljano ob 10:40 zvečer, oziroma ob 8:30 zvečer.

Volilo. Dediči po pokojnem trgovcu Ivanu Guzelju, ki je pred kratkim umrl v Celovcu, so darovali ljudski šoli njegove rojstne vasi Trata pri Škofji Loki za nakup šolskih knjig in učil za revne šolarje znesek 500 krcn.

Avtomobilni promet na železnicah na Kranjskem. Železniško ministrstvo se je izreklo proti uvedbi avtomobilnega prometa na gorenjski in dolenski železnici, in sicer iz prometno-tehničnega stališča. V zadevi avtomobilnih voženj na progi Ljubljana-Kamnik je pa ministrstvo uvedlo pogajanja.

iz Kamnika. Mestna občina namerava priklopiti svojemu vodovodu neki studenec v Godiču v občini Mekinje in hoče razširiti vodovod v predmestja pod mostom, novi trg in Zapuže.

Poročil se je zdravnik v Šoštanju g. dr. Karba s hčerko kamniškega župana g. Jos. Močnika. Čestitamo!

Najnovejše ameriško vstavljanje zob brez plošče na nebesu. Ti zobje so tako trdni, kakor naravni; z njimi se lahko je in grize; tudi ne motijo pri govorjenju. Glavna stvar pa je, da ne povzročajo slabega duha iz ust, kar se pri drugem zobovju zmirom zapazi. Tako zobovje vstavlja po nizkih cenah zobotehnik Otton Seydl v Kranju pri g. dr. Edv. Globočniku. 67—8

Križem sveta.

Velik požar. V mestu Buczacz v Galiciji je nastal dne 25. aprila popolnoči velikanski požar, ki je v par urah vpepelil okrog 200 hiš. Nad 3000 ljudi je brez strehe. Dve osebi sta menda še zgoreli.

Razne vesti. Pred londonskimi porotniki se je zagovarjal te dni mornar Thompson, ki se je po smrti svoje žene poročil s svojo — taščo. — V Velikem Varadinu je vse delavstvo, okrog 15.000, v štrajku. — Vlak je skočil s tira na Češkem blizu Litomeric. Ranjenih je 21 oseb.

Rusko-japonska vojna.

Vladivostoško pristanišče je že popolnoma prosto ledu. Vsled tega so Japonci menda sklenili, da čimpreje napadejo Vladivostok. Japonski admiral Togo je že poslal več ladij v japonsko morje. Podadmiral Jesen, novi poveljnik vladivostoške eskadre, poroča, da sta dva ruska torpedna lovca 25. t. m. v Gensanu potopila japonski parnik «Hojomaru» s 500 tonami. Istega dne ob osmih zvečer je naša eskadra potopila na širokem morju japonski parobrod «Nakanuramaru». Naslednje noči ob dveh zjutraj so naše ladje zajele japonski vojaški transportni parnik «Kiusiumaru» s 4000 tonami, ki je bil obložen z rižem in drugimi živili za vojne svrhe.

General Kuropatkin je carju Nikolaju naznanil, da hoče v najkrajšem času stopiti v boj, ker je uverjen, da je njegova armada že dovolj številna. Zatrjuje se, da ima že zbranih 450.000 mož vojaštva.

Po poročilih iz Petrograda sta dva japonska polka prekoračila reko Jala pri Siaopuzike. Pri selu Sigu pa se Japonci pripravljajo, da z glavno armado prekoračijo reko. Na desnem bregu stoji ruski general Sasulic s svojim vojni.

Listnica uredništva.

— Dopis od nekod: Prejeli.
 — V Naklo: Vaš depis se bo dal le težko porabiti.
 — Gospodu Ivanu Žarku, županu v Lescah: Ker nam pišete, da Vas dolže, da ste Vi pisali zadnji dopis iz Lescah, tem potom izjavljamo, da nam Vi niste niti poslali in tudi ne napisali onega dopisa. Dopis je v živo zadel ondotne klerikavčke, zato tako brusijo jezik in pete. Pa nič ne dajte na to. Imena dopisnika Vam — žal — ne moremo naznaniti, ker je to uredniška tajnost.

Tedenski sejem v Kranju dne 26. t. m.

Prignalo se je 313 glav goveje živine, 13 telet, 314 prašičev, — ovac, — koza, — buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 8.—, prosa K 7.50, ovska K 6.50, rži K 7.25, ajde K 9.—, ječmena K 7.—.

Čvrstega hlapca

sprejem takoj.

Iv. Pr. Lampret, tiskarnar v Kranju.



Izvrsten okus kave dosežete s primestanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovaljno.
 Poštna 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
 vsem odjemalcem zastoj pošiljeni mesečnik.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Naznanilo.

Lepo posestvo z gospodarskim poslopjem, zidano, z opeko krito, v prav dobrem stanju, se proda iz proste roke. — Gospodarsko poslopje je pripravno za gostilničarsko obrt in ima veliko prihodnost za vsako drugo obrt, kadar se začno graditi nameravane T. Pavšlarjeve tovarne. Poslopje in posestvo se lahko posamezno odda in se nahaja na Bregu. Pojasnila daje **Jos. Novak**, župan na Jami. 74—2

Išče se oženjen



oskrbnik

(majer)

vešč v vseh poljedelskih delih, na vrtu, pri živini in konjih. Ponudbe naj se pošiljajo na upravnništvo tega lista. Oženjeni prosilci brez otrok imajo prednost. 73—2

Izjava.

Podpisana Avgust in Valentin Oman izjavljava, da, ako kateri mojemu bratu **Janku Omanu**, davčnemu adjunktju v pok., posodi ali zanj porokuje, midva moj oče in jaz nisva plačevalca za njim. 80—1

Avgust Oman, posestnik in mizar v Kranju.
Val. Oman, posestnik in trgovec v Predosljih, p. Kranj.

Prostovoljna dražba

se vrši v nedeljo, **8. maja ob 3. uri popoldne na Visokem pri Poljanah**, in sicer za 16 glav goveje živine in 16 jesenskih in pomladnih prešičev. 77—1

Naznanilo.

Nižje podpisani naznanja slavnemu občinstvu mesta Kranj in njegove okolice, da je prevzel **zastopstvo svetovno znane tvrdke 'The Singer', akcijska družba šivalnihstrojev**. Ima tudi stroj na ogled. Vse zraven spadajoče potrebščine, n. pr. olje, šivanke i. t. d. so v zalogi.

Stroji se dobe tudi na mesečne obroke, ter se obroki lahko, ker sem od tvrdke pooblaščen, pri meni plačujejo. 78—1

Z odličnim spoštovanjem se sl. občinstvu priporoča za obilni obisk

Ivan Potočnik, črevljjar, Kranj 192.

Naznanilo.

Marija Kern v Kranju hiš. št. 118 naznanja, da bode odslej naprej hodila **vsako sredo in soboto v Ljubljano kot potovka**. Vsled tega uljudno prosi slavno občinstvo za cenjena naročila, katera boče točno, zanesljivo in poceni izvrševala. 61—3

Foto-emajl
 v barvah



Brožke, priveske,
 gumbice za zapestnice,
 igle za kravate i. t. d.

Jako lepa in primerna darila.

Izdeluje po vsaki fotografiji

Jv. Jagodic

49—5

fotograf v Kranju



Sredstvo zoper



muhe

v salonih.

36—5

Komad 10 vin.

Glavna zaloga za Gorenjsko:

F. Dolenz, Kranj.

Styria-kolo se proda.

Kje? pove upravnništvo «Gorenjca».

Več učencev

čvrstih in zdravih, sprejme takoj

66-3 **Matija Ažman**, mizarški mojster v Kranju.

Odda se takoj v najem dvonadstropna hiša

70-3 v Vodcah

ležeča poleg farne cerkve, poleg pelje okrajna cesta; hiša bi bila pripravna za kakega obrtnika.

Več se izve pri Marijani Jenko na Zg. Brniku hiš. št. 14.

Anton Pezdič „pri Posavcu“

Otoče pri Podnartu

pet minut od železniške postaje Otoče, priporoča svojo

gostilni

v kateri toči pristna vina ter dobro Reininghausovo pivo. Dobe se tudi okusna, tečna, mrzla in gorka jedila. Za tužje zračna prenočišča. Oddado se tudi letna stanovanja.

Vsi kmetovalci



se lahko pre-
pričajo, da je
najboljše sred-
stvo **konje,**
krave, telice,
vole, prašiče,
ovce i. t. d.
obdržati
zdrave, močne,
ješče in debele
če se jim pri-
mešuje h krmi

živinski prašek

iz lekarne **Piccoli**, pri Angelju, **Ljubljana**
Dunajska cesta.

En zavoj 1/4, kilogr. stane 50 vin., 10 zavojev 4 krone. — Zunanja naročila po povzetju.

Spoštovani gospod Piccoli, lekar v Ljubljani.

Po večletni uporabi pri svojej živini in po velikem povpraševanju od svojih znancev in družih po Vašem živinskem prahu; prišel sem do prepričanja, da je vaš živinski prah izborno zdravilo, katero bi se ne smelo v nobenem hlevu pogrešati.

Z odličnim spoštovanjem **And. Kocjančič.**
Podgora pri Gorici, 13./VI. 1902. I. 199-29

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9

Velika zaloga zgotovljenih oblek
za gospode, dečke in otroke
konfekcije za dame.

✱ Solidno blago po čudovito nizkih cenah. ✱

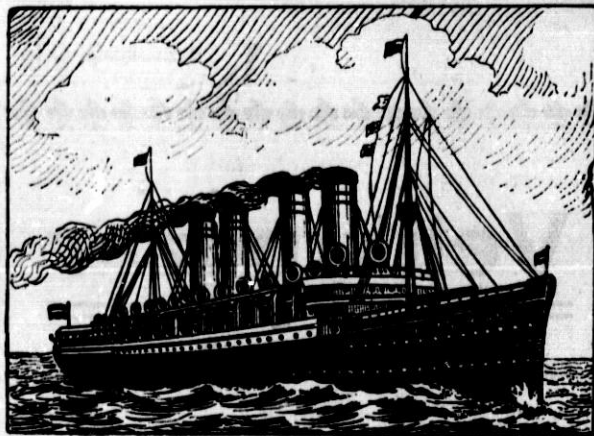
Ceniki se razpošiljajo zastoj in poštine prosto. 52-6

Plošče za tlak iz cementa

izdelane, kakor tudi korita, žlebove, cevi, različne podstavke in druga cementa dela, priporočata po najnižji ceni

68-2 **Bliš & Tabor** v Kranju (na Farovski Loki).

Sedaj samo 70 glđ., zelo znižane vozne cene v Ameriko. Preje 105 glđ. Ravno ista voznja in postrežba kakor preje. 63-4



Iz Ljubljane v Novi York samo 70 glđ. s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana Kalifornija i. t. d., toliko višje, kolikor je tarifna cena po ameriški železnici, s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg-Amerika Linie.

Kedor je odločen potovati, in da se mu dober pro-
stor preskrbi, pošlje naj 20 kron are na moj naslov:

FR. SEUNIG, Ljubljana

Dunajska cesta 31.

Skladišče vina

je odprla s 1. febr. 1904

v Kranju

Jstrska vinarska zadruga

katera posluje že 10 let in si je pridobila
tekem te dobe občeno pohvalo ter priznanje
za dobra in pristna svoja vina.

Klet je v hiši Fr. Kuralta.

Kdor želi imeti zdravo in dobro vino, naj pride in
poskusi ter se sam osvedoči o tem.

Cene bodo primerne!

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na parosa
in posteljno opravo. snioge
ponistva.

prporoca vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob
otročjih vozičkov, nastoniacev, počl-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 94-52

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštnine prosto.

Razpošiljanje točno.

Veliki požar

zamore se lahko in naglo pogasiti
samo s 13-15

Smekalovimi brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani
vlečejo in mečejo vodo. V vsakem položaju
delujoče, kretanje brizgalnice nepotrebno!

Pri razstavi gasilnega orodja meseca avgusta
1903 v Pragi bila je naša tvornica R. A.
Smekal odlikovana z dvema največjimi odli-
kovanji, in sicer: **S l. počastno diploma**
za izboljšanje parnih in motor-briz-
galnic ter lestev in z zlato kolajno
za prednosti pri ročnih brizgalnicah
za nove sestave.

R. A. SMEKAL

Zagreb

skladišče vseh gasilnih predmetov,
brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sesalk
in gospodarskih strojev.

Loterijska srečka dne 23. aprila t. l.

Gradec: 74 99 43 69 56

H. Suttner, urar

v Kranju

priporoca svojo
izborna zalogo

ur,

zlatnine

in

srebrnine

po

najnižjih cenah.

Ceniki zastonj in
poštne prosto.

Razpošilja se na
vse kraje sveta.



Nikelnasta anker-remont. roskopf. želez-
ničajem dobro poznana, najtrpežnejša
in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov
stanovitno bel gl. 3-75, najfinejša znam-
ka, gl. 6-50 140-45

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 144-44



Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoca svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastonj.



Kadar pridete v Ljubljano

izvolite si ogledati

v Špitalski ulici št. 5

moj novo urejen, bogato založen **suknen oddelek**,
broječ blizu 1000 različnih vzorcev zadnjih novosti,
modni kamgarn in ševijot, lovsko sukno, dosking, trikot,
peruvijen i. t. d. — **Ostanke** prodajam po zelo znižani
ceni. — Postrežba strogo solidna. Vzorci na zahtevo
proštne prosto.

110 49

R. Miklauc.

Ljubljanska KREDITNA BANKA v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem,
prioritet, komunalnih obligacij,
srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu
žrebanju.

17-15

Polnovplačani akcijski
kapital K 1,000.000

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne
papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-
ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje
vojaške ženitninske kavicje.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne
knjižice proti ugodnim obrestim.
Vloženi denar obrestuje od dne
vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.



„Zakaj so Vaši **zobje** tako **belli**?“

„Vsak dan rabim **O. Seydlovo higijenično kozmetično ustno vodo**, ki izvrstno vpliva na zobe in je bila s priznanjem odlikovana. Dobite jo lahko v **lekarni pri sv. Trojici v Kranju**.



System Balke



GOLDENE MEDAILLE
BERLIN 1904

42-7 **M. Podkrajšek**

frizer

za dame in gospode

Ljubljana, sv. Petra c. 35

prilporeča za gojitev las in za umivanje glave svoj zdravniško prilporečeni goriko in mrzlo zračni sušilni aparat. Suši brez nadležne vročine. Ne provzročuje skrćenja las Vpliva dobro na pospeševanje rasti las. **Dalje se izvršujejo vsakovrstna dela iz las.**

Oddelek za dame s seperatnim vhodom.

Večkrat premianol

Glinaste peči,
štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, tepešne in cene priporoča prva in največja

tovarna

pečij in glinastih izdelkov
August Dreise

115-49

v Ljubljani.



Imam v kleti

58-4

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, nekaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega pridelka. — Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni. — Moje skladišče se nahaja pri Matku Košara, gostilničarju v Hrušici št. 33 pri Kavalaru.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

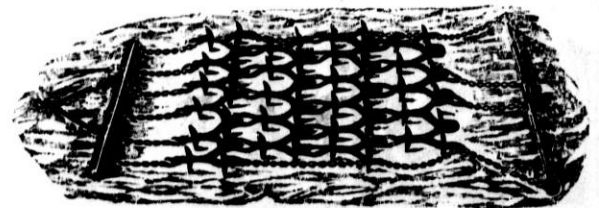
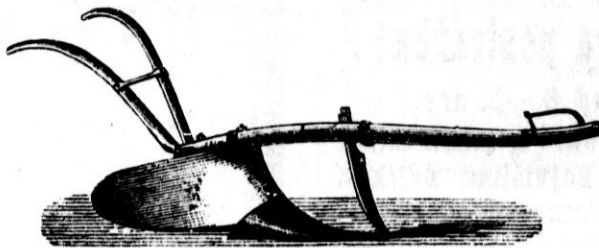


71-3

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„**MERKUR**“ Peter Majdič v Kranju.

Prilporeča bogato zalogo po nizki ceni, kuhinjsko posodo, mizarsko, ključavničarsko, kovaško, zidarsko, črevljarsko orodje in orodje za poljedelce, kakor **pljuge, lemeža, železne brane, vile, motike, sekire, železne grablje**; nadalje štedilna ognjišča, nagrobne križe, **vodne žage, pile**, kovanje za okna in vrata, žico, žičnike, katanovo lepko, železno in pocinkano ploščevino, karbolinej, **trsje za obijanje**



Prodaja **Tomaževe žindre, klajnega apna in redilnega praška za živino.**

stropov, vlite kotle. Veliko izber slamoreznic, **plajt za vozove, železnih peči,**

Roman-in Portland-cement, traverze, stare, železniške šine

šine za kolesa, podvozi in drugo železo, **sesalke za vodnjake, cevi in vsakovrstno špecerijsko blago.** Zaloga svetilk, zaloga različnih barv.

Slav. šolskim vodstvom

se udano priporočam za cenj. naročila šolskih tiskovin

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Naročajte si prezanljivo knjigo

**Bahovi huzarji
in Iliri.**

Starina slovenskih pisateljev. J. Trdina nam popisuje v tej knjigi osebe in dogodke na Hrvaškem, v oni za hrvaški narod žalostni dobi za zloglasnega Bahovega absolutizma, ko so tudi nekateri naši rojaki igrali pomembne vloge. Trdina je znan izborni stilist, način njegovega pripovedovanja je zanimiv, njegov jezik v resnici naroden, bogat in izbrusen.

Kdor si hoče razširiti svoje znanje iz polpreteklosti hrvaškega in deloma tudi našega naroda ter se obenem prijetno zabavati, naj si naroči to knjigo pri založniku 10-16

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Cena broš. 3 K, po pošti 3 K 20 h.

Kromatična harmonika se prod.

Kje? pove upravnštvo «Gorenjca».

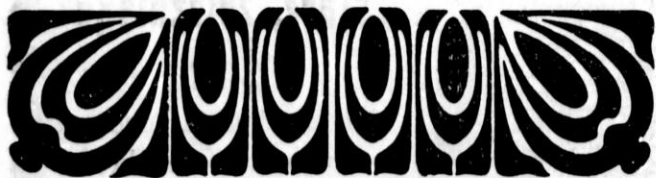
Konces. zobotehnični atelije**Oton Seydl****v Kranju (pri dr. Globočniku)**

54-6

izdeluje vsa zobotehnična dela iz kavčuka in kovin kakor krone, mostičke, nasajene zobe, stroje za regulacijo čeljusti in postrani stoječih zob, Continuens Gum (dr. Allen), obturatorje i. t. d.

Nizke cene! Takojšna postrežba!**Odprto vsako nedeljo od 8.—5. ure.**

Njegovi izdelki so bili odlikovani na razstavah v Rimu, Berlinu in Parizu **z najvišjimi odlikovanji** in ga je doletela čast, da je bil zbog svojega strokovnega znanja in strokovne spretnosti imenovan **stalnim cenilcem jury** v Parizu.



Izhaja vsako soboto zvečer, če je dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemati za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5-60. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 K, za pol leta K 1-50. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petletno 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnštvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

JOSIP WEIBL

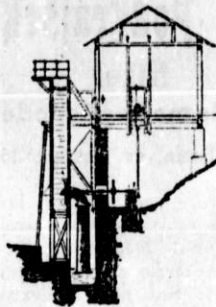
J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilna miza, ograje na mirodvoru, obmetno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolne križe, štedilnike i. t. d. 125-48

Specijaliteta: valjični zastori (Rollbalken).

G. Tönnies

17-48

tovarna za stroje, železo in kovin-
livarna v **Ljubljani** priporoča
kot posebnost **žage in vse**
stroje za obdelovanje lesa.

Francis-turbine osobito za
žagine naprave zvezane neposredno
z vratilom. Sesalno-genera-
torski plinski motorji, naj-
cenejša gonilna sila 1 do 3 vin.
za konjsko silo in uro.

Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna na kongresnem trgu št. 14 tik nunske cerkve

v **Ljubljani**

sprejemna in izplačuje hranilne vloge in

— **obrestuje po 4 1/2%** —

od dne vložitve do dne vzdiže brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da
bi se obrestovanje pretrgalo.

51-5